

عنوان مقاله:

تطبیق «نظریه ادراکات اعتباری علامه طباطبایی» با «نظریه غفلت در آثار مولانا»

محل انتشار:

همایش ملی اندیشه های فلسفی کلامی علامه طباطبایی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

معراج جمشیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه تطبیقی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

نظریه ادراکات اعتباری، تلاشی برای تبیین یکی از فعالیت های ذهن در جریان معیشت انسان است و بیانگر آن است که آدمی برای رفع نیازهای طبیعی خود، یک سلسله اندیشه های پنداری اعتبار می کند تا بتواند با طبیعت ارتباط برقرار کند و اساس ابدون ادراکات اعتباری نمیتواند در طبیعت و با موجودات دیگر اعم از هم نوع و غیر هم نوع زندگی کند و به استكمال و رشد فردی و اجتماعی دست پیدا کند. از سوی دیگر، نظریه غفلت در آثار مولانا حاکی از آن است که نوعی از غفلت، ستون و اساسدنیای مادی و لازمه قوام زندگی انسان و پایداری این جهان شناخته می شود و بدون این نوع از غفلت، کار و بار زندگی انسان هاویران می شود و عمارت این جهان رو به تباهی مینهد. هدف از این پژوهش پاسخ به این پرسش است که چه رابطه ای میانادراکات اعتباری و نظریه غفلت از دیدگاه مولانا وجود دارد؟ این پژوهش به ما می آموزد که آدمی در هر ادراک اعتباری اعم از اعتباریات پیش از اجتماع و اعتباریات پس از اجتماع، دچار نوعی غفلت یا چشم پوشی از پاره های از حقایق پشت پرده ی زندگی است. حقایقی که در صورت کشف، نظام اعتباریات را در ذهن انسان به هم میریزد و مانع از زندگی رو به رشد او می گردد. تنها رویکردی که میتواند مایه پیوند نظام اعتباریات با آگاهی از آن حقایق باشد نگاهی است که به ادراکات اعتباری، معنایمنبعث از حقایق ثابت و مطلق می بخشد و به عبارتی آنها را برای انسان معنادار می کند به گونه ای که در ادراکات اعتباری که اساسا پنداری و ساخته ذهن انسان هستند، جلوه های از حقایق ثابت و مطلق نمایان می شود.

کلمات کلیدی:

ادراکات اعتباری، ادراکات حقیقی، غفلت، حقایق خارجی، زندگی انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135634>

